

Siunaus paljouden keskellä

Elämässämme on tarjolla paljon erilaisia harrastuksia, ihmissuhteita sekä vapaa-ajan aktiviteetteja. "Hukumme" tavaroihin ja monenlaiset työt täyttävät päivämme. Kaikki ovat hyviä asioita, mutta täyttävätkö ne meitä liikaa? Paljous ei itsessään ole hyve. Tärkeää on oppia ymmärtämään, mitä tarvitsee ja rakastaa sekä mistä iloitsee. Silloin osaamme vaalia ja helliä sitä osaa joka on tärkeää ja antaa kaiken muun mennä.

Palaan aikaan lähes 20 v sitten, 20.12.1996 Pieksämäen maaseurakunnan kirkossa lausuin 22 muun kanssa: "Lupaen Jumalan ja tämän seurakunnan läsnä ollessa, että vakaa ja vilpittömän tahdoni on sairaanhoitajan toiminta harjoittaessani, parhaan kykeni mukaan ja ymmärrykseni mukaan täyttää ne velvollisuudet, jotka minulle sairaanhoitajana kuuluvat ja pitää aina mielessäni sairaanhoitajan työn korkeat ihanteet". Mitä lupasinkaan? Mitä se tulisi tarkoittamaan elämässäni? Millaisiin haasteisiin Jumala minua kuljettaisi?

Oksia on paljon...

Lähes 10 vuoden ajan olen toiminut Suomessa psykiatrisena sairaanhoitajana. Vuosina 2002 - 2010 olin Taiwanilla lähetyksessä Suomen Lähetyseuran kautta. Siellä tein evankelioimis- ja sielunhoitoyötä Hengchunin kristillisessä sairaalassa taiwanilaisten keskuudessa.

Tein työtä myös maahanmuuttajien parissa, jotka olivat naisia Filippiineiltä, Vietnamista ja Indone-

siasta. Heidän elämänsä vaimoina ja hoivatyöntekijöinä haastoivat minutkin pohtimaan omia kykyjäni ja kutsumustani.

ihallin erityisesti sitä kestävyttä, mitä heissä oli vaikeidenkin olosuhteiden keskellä.

Työssäni erilaisten kulttuuri- ja kieliryhmien parissa opin, kuinka monenlaisia oksia Kristus-puussa onkaan. Saan edelleen olla mukana monikulttuurisessa yhteisössä. Filippiiniläisen mieheni kautta Suomessa on syntynyt monia yhteyksiä ja ystävyksiä filippiiniläisten kanssa. Ilo ja nauru kuuluvat väistämättömästi kuvaan, kun he tapavat. Ilo tarttuu ja luo ympärille hyvää mieltä. Erilaiset oksat rikastuttavat elämäämme monella tavalla, jos vain annamme siihen mahdollisuuden.

Paljon vartijana

Nykyisessä työssäni kuulen ja näen asioita, jotka ovat arkoja ja vaikeita kertoajalleen. Asioiden ja tunteiden paljous vievät itsenikin välillä syviin vesiin. Miten pystyn olemaan toisen rinnalla juuri oikealla tavalla? Osaanko kunnioittaa, olla empaattinen ja aito? Keskeistä on välittää asiakkaasta ja heijastaa hänen tunteitaan sekä ymmärtää hänen näkökulmaansa. Toisinaan toisen asiakkaan lähtiessä samalla oven avauksella tulee jo uusi asiakas sisään. Miten hoitajana olen taas läsnä niin, että asiakkaani saa kokea olevansa tärkein ihminen siinä hetkessä? Ammattitaito auttaa minua, mutta saan usein kokea Jeesuksen johdattusta ja apua nopeasti ymmärtää asiakkaan tunteidensa. Tärkeää on pysähtyä ja kuunnella. Uskon, että hoitajan aito läsnäolon taito lisää

"Minä olen viinipuu, te olette oksat.
Joka pysyy minussa ja jossa minä
pysyn, se kantaa paljon hedelmää;
sillä ilman minua te ette voi
mitään tehdä."

Joh.15:5

(käännös vuoden
1938 UT:n mukaan)

asiakkaan hyvinvointia sekä antaa iloa myös hoitajalle itselleen.

Paljouden vastuu

Työni on ollut aina hyvin itsenäistä ja vastuullista. Olen kokenut usein nitimättömyyttä suurten kysymysten edessä. Jeesus puhuu lohduttavasti Johanneksen evankeliumin 15. luvussa, kuinka ilman häntä emme saa mitään aikaan. Hän on valinnut meidät ja vastuamme on lähtenyt liikkeelle. Luukkaan evankeliumissa 12:48 Jeesus muistuttaa meitä: "...jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, se parnaan paljosta vastaamaan."

Olemme siis vastuussa saamistamme lahjoista ja niiden vaalimisesta. Meille jokaiselle on annettu erilaisia lahjoja ja taitoja. Hän haluaa, että käyttäisimme saamiamme lahjoja toisen palvelukseen ja hänen rakkautensa jakamiseen. Lähes 20 vuotta sitten lausuttu lupaus ja saatu siunaus ovat kantaneet minua näihin päiviin asti ja kantavat edelleenkin.

"Eräät ihmiset tulevat elämäsi siunauksina,
Eräät tulevat elämäsi opetuksina."

– Äiti Teresa –

Tanja Vuorenmaa-Malabanan, Virrat
Psykiatrinen sairaanhoitaja Kerturi Sote Oy:ssä
Perheeseen kuuluu aviopuoliso Joelto ja 5-vuotias poika Mark

Filippiinien papaijapuu
hedelmineen

Kookospalmu oksineen
ja hedelmineen.

Tanjalla on halaamisen lahja. Työssä hierovarainen aistiminen ja vastapuolen tarve ja eleet ovat mukana kohtaamisissa, niin että ammatillinen lempeys toteutuu, lähtökohtana ei ole oma halitarve. Kuvassa Tanja ja filippiiniläinen ystävä Ate Tado.

Kuvat: Tanja Vuorenmaa-
Malibadianin kotialbumi

